

Fjärde Påsksöndagen 2023

Denna söndag brukar kallas den Gode herdens söndag och vi ber speciellt om kallelser till prästämbetet. Det är alltid den uppståndne Jesus Kristus som är den gode herden för hela Guds heliga folk, för hela kyrkans gemenskap. Men han låter sig representeras av dem som vigts till det heliga ämbetet. De skall som goda och trogna herdar i hans efterföljd och med hans fullmakt förkroppsliga hans kärleksfulla och ömma herdeuppdrag. I vår tid talar man ofta om ledarskap. Det ordnas ständigt ledarskapskurser som ibland kan kosta en förmögenhet. Världen anar att det är viktigt med ledarskap, men det kan aldrig helt likna det sätt som den Gode herden leder sitt folk på. Jesus och den som är herde i hans efterföljd måste alltid vara beredd att ge sig själv helt åt detta uppdrag, offra allt för att ställa sig till förfogande. Liksom Jesus den gode Herden gav sitt liv på korset för sitt folks frälsning, så måste den som är herde i hans namn och i hans efterföljd vara beredd att ge sitt liv för sin hjord.

Petrus, som av Jesus fick uppdraget att bli den klippa på vilken han ville bygga sin kyrka, påminner oss om detta fundamentala perspektiv: ”Om ni står ut med att misshandlas när ni har gjort rätt, då är det något stort i Guds ögon. Det är vad ni har kallats till, ty också Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår” (1 Pet 2:20-21). Det apostoliska uppdrag som Petrus och de övriga apostlarna fick av Jesus måste leva vidare i kyrkan genom alla tider. Därför är det så viktigt att be skördens Herre att sända arbetare till sin skörd. Som döpta har vi alla del i kyrkans apostoliska uppdrag, men på olika sätt. Vi kan säga att lekfolkets stora kallelse är att be om goda prästkallelser, om prästernas helgelse och tillsammans med dem delta i kyrkans apostoliska uppdrag genom den livsuppgift som är deras. Varje döpt och konfirmerad katolik har sin unika plats och uppgift i kyrkans mission och evangelisation. Kyrkans herdar får hjälpa de döpta att inse vilken uppgift de har i enlighet med sina livsvillkor. Det är viktigt att det alltid finns dialog och samverkan mellan präster och lekfolk, så att kyrkan framstår som en kärlekens samarbetsgemenskap där man tillsammans sprider det glada budskapet till Guds ära och pris.

I Sverige är vi katoliker få. Vi är en liten gemenskap med ett stort uppdrag. Därför är det så viktigt att vi stöder och uppmuntrar varandra. Det är helt avgörande att man i våra församlingar ber regelbundet om prästkallelser och försöker hjälpa unga människor att överväga möjligheten att ge sig till Kristus på detta eller andra sätt. Vi vet att goda herdar som verkligen lever i Jesu efterföljd kan få unga män att inse hur underbart det är att få viga sig till Jesu tjänst och efterfölja honom på detta sätt. Jesu saktmodiga och ödmjuka hjärta måste skymta fram i prästen, så att alla ser och förstår att han bara vill visa vägen vidare till Jesus själv.

Som präst måste man återspegla Jesus den gode herden och hjälpa alla att överlåta sig helt till honom. ”Jag är grinden”, säger Jesus. Den som går in genom mig skall bli räddad” (Joh 10:9). Jesus räddar oss för att göra oss alltmer lika sig själv. Vi skall alla återspegla något av Jesu mysterium. Vi är alla kallade att göra Jesu kärlek och barmhärtighet synliga i världen. Präster som återspeglar Jesus som den gode herden får hjälpa sitt folk, var och en i kyrkan, att hitta sitt sätt att återspegla Jesus och ge världen en bild och uppfattning om vem Jesus är och vad han vill göra för hela vår värld. Det är det som kyrkans apostoliska uppdrag i alla tider och miljöer. Vi är alla delaktiga i detta underbara uppdrag, men vi behöver de heliga präster som påminner alla döpta om deras kallelse att efterfölja Jesus så troget att de kan ge återspegla något av hans kärlek och godhet.

”Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd” (Joh 10:10), säger Jesus. Under denna påsktid försöker vi ta emot detta nya liv, detta överflöd av liv, som Jesus har vunnit för oss genom att uppstå från de döda och förhärligas hos sin Fader. Vi måste liksom impregneras och uppfyllas allt mer och mer med detta nya liv, så att vi kan ge ett trovärdigt vittnesbörd om vad det betyder att tillhöra den uppståndne Herren. Det gäller i allra högsta grad för prästerna. Alla, även den mest inbitne ateist väntar sig något speciellt av en präst. Vi vet hur stor besvikelse och sorg det är för många människor, även icke-troende, när det hör om präster som har begått övergrepp eller andra synder. Därför är det så viktigt att be för prästernas helgelse, så att de med sitt liv kan återspegla Jesu egen godhet och helighet.

Jesus har medlidande med alla som har förvillat sig bort från hjorden. ”Genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt tillbaka, till era själars herde och vårdare” (1 Pet 2:24-25). Gång på gång ser vi i evangeliet hur Jesu brinner av kärlek till dem som gått vilse och har fastnat i syndens garn. Det är aldrig för sent att vända åter till Jesus och ta emot hans nåd och förlåtelse. Som präst får man det stora och oerhörda förtroendet att förvalta denna förlåtelsens och försoningens nådegåva. Det finns också i vår tid en stor längtan efter förlåtelse. Samtidigt finns det ingen institution eller instans - statlig eller åtminstone kommunal – som kan ge förlåtelse. Men Gud har anförtrott åt sin heliga kyrka att återspegla hans egen förlåtande barmhärtighet och befria människor från syndens och ondskans förbannelse. Därför har kyrkan alltsedan sin första begynnelse kallat människor till omvändelse och bot: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder”, sade Petrus i Jerusalem, ”Då får ni den helige Ande som gåva” (Apg 2:38). Detsamma säger alla som fått ta emot det vigda ämbetet varhelst på jorden de får återspegla Jesus den gode herden och förkunna det glada budskapet.